

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

16-01 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van mevrouw D. (hierna: klaagster) jegens mevrouw M. (hierna: verweerster)

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

Mw. mr. drs. L.C. Mulder, voorzitter

Mw. drs. M.B. Kroon, voorzitter-plv.

Mw. drs. C.P. Dijkstra

Drs. J.C.A.M. Meijs

Mw. drs. N. Rombout

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure

Op 25 februari 2016 ontvangt het College een klachtschrift met twee bijlagen. Het College verklaart het klachtschrift op 2 maart 2016 ontvankelijk.

Het College ontvangt het verweerschrift op 30 maart 2016, d.d. 26 maart 2016.

Het College besluit dat een hoorzitting zal plaatsvinden op 20 april 2016. De hoorzitting heeft plaatsgevonden in aanwezigheid van zowel klaagster als verweerster; beiden hebben een ondersteuner mee naar de hoorzitting. Het College heeft in het raadmakeroverleg van 20 april 2016 de behandeling van de klacht afgesloten.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan.

Klaagster is de moeder van L. L. is 15 februari 2005 geboren.

Vader heeft geen gezag. Wel heeft hij (met perioden van onderbrekingen) omgang met L.

Klaagster heeft L. op 3 november 2014 bij verweerster aangemeld.

Er is voorafgaande aan de behandeling geen behandelovereenkomst of behandelplan opgesteld.

Op 14 november 2014 spreekt verweerster L. voor het eerst.

Er vinden in de periode van november 2014 tot juni 2015 verschillende gesprekken plaats tussen verweerster en L.

Tussen 22 juni 2015 en september 2015 zijn er geen gesprekken tussen verweerster en L.

Vanaf september 2015 zijn er weer verschillende gesprekken tussen verweerster en L.

Op 6 november 2015 is er weer een, tevens laatste, gesprek tussen verweerster en L. Na dit gesprek overhandigt verweerster een document (zonder datum) aan klagster, waarin de reden van aanmelding is opgenomen en kort op de behandeling van L. wordt ingegaan.

Na de afspraak van november 2015 heeft verweerster de vader van L. gebeld om te vragen wat de reden is dat het contact tussen hem en L. verbroken is.

Op 8 december 2015 is er een mailwisseling tussen klagster en verweerster over wat verweerster het behandelplan noemt en klagster de (eind)rapportage.

Na deze mailwisseling vindt het er geen gesprek meer plaats tussen verweerster en L.

Verweerster neemt vervolgens contact op met Veilig thuis en de nieuwe hulpverlener van L. over de situatie van L.

Op 18 januari 2016 zendt verweerster een brief naar mevrouw M., advocaat van vader inzake een verzoek om informatie over klagster en L., in verband met de rechtszaak over de omgangsregeling tussen vader en L.

3. Het standpunt van klagster en de klachten

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld. Daartoe heeft klagster het volgende aangevoerd.

- I. Verweerster heeft zonder toestemming informatie verstrekt aan derden; BC artikel 8 lid 3, 39 lid 1 en 39 lid 2.
- II. Door gedragen van verweerster heeft klagster weinig vertrouwen meer in hulpverleners; BC artikel 11 lid 1.
- III. Ondanks dat verweerster kennis had van traumatische voorvallen, heeft zij geen zorgmelding gedaan; BC artikel 11 lid 2.
- IV. Verweerster heeft, ondanks dat klagster hier meerdere keren om heeft verzocht, nagelaten een behandelplan op te stellen. Voorts hebben geen evaluatiegesprekken plaatsgevonden; BC artikel 15.
- V. Door het handelen van verweerster heeft klagster het gevoel gekregen dat klagster de behandeling niet vrijelijk kon beëindigen; BC artikel 17.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster heeft de klacht gemotiveerd betwist en voert daartoe onder meer – zakelijk weergegeven – het volgende aan.

- I. Inzake schending BC artikel 8 lid 3. Verweerster heeft geen inhoudelijke informatie verstrekt aan derden. De vader van L. heeft recht op informatie op grond van artikel 33 lid 2 van de beroepscode. Aan vader wordt niet het verslag van de behandeling verstrekt; er wordt slechts verteld aan vader dat er een verslag is. Bovendien hebben vader en klagster bij de aanmelding van L. aangegeven dat er informatie uitgewisseld mag worden tussen hen. Verweerster heeft wel haar zorgen over L. aan derden geuit vanuit haar professie en vanuit haar taak om het belang van het kind te behartigen. Verweerster heeft in het belang van het kind gehandeld. Verweersters zienswijze over deze zorg is anders dan die van klagster. Verweerster heeft daarbij naar eer en geweten gehandeld en heeft klagster daarbij niet in diskrediet gebracht.
- II. Inzake schending BC artikel 11 lid 1. Verweerster vindt het spijtig en jammer om te horen dat klagster weinig vertrouwen meer heeft in hulpverleners. Verweerster heeft echter gehandeld in het belang van L. en L. heeft ook vooruitgang geboekt als er gekeken wordt naar de sociale-emotionele ontwikkeling van L. Gezien de aanmeldingsreden is er in juni 2015 nog weinig sprake van de klachten die bij de aanmelding genoemd zijn. Dit wordt onderbouwd door afname van de CBSK.
- III. Inzake schending BC artikel 11 lid 2. Verweerster heeft haar zorgen geuit over het stopzetten van de omgang tussen vader en L. Deze zorg heeft verweerster gedeeld met klagster, de huisarts en met de huidige hulpverlener. Voorts heeft verweerster advies gevraagd bij Veilig Thuis. Verweerster kan geen zorgmelding doen op basis van eenzijdige informatie van klagster over een voorval waar verweerster niet bij aanwezig is geweest. Er is geen reden geweest, gelet op het contact dat verweerster met L. heeft gehad, een zorgmelding te doen ten aanzien van vader.
- IV. Inzake schending BC artikel 15. In oktober 2015 vraagt klagster voor het eerst om een behandelplan/verslag van de behandeling. Deze heeft verweerster bij een volgende afspraak aan klagster overhandigd. Klagster heeft geen enkele keer verzocht om iets op papier te zetten. Klagster is vanaf het begin op de hoogte van hoe de behandeling verloopt, klagster is bij elke behandeling de laatste tien minuten aanwezig en er hebben twee tussentijdse evaluatiegesprekken plaatsgevonden met klagster op initiatief van verweerster.
- V. Inzake schending BC artikel 17. Een ouder kan altijd een behandeltraject beëindigen. De hulpvraag is gebaseerd op vrijwilligheid. Een ouder komt met een hulpvraag, verweerster werkt niet vanuit een dwingend kader. Verweerster werkt transparant. Ouders sluiten de laatste tien minuten aan bij de behandeling. Informatie die van de cliënt gedeeld mag worden met een ouder, wordt dan gedeeld. Deze werkwijze wordt bij aanmelding verteld en het staat vermeld op de website van verweerster. Verweerster heeft met klagster twee keer tussentijds gesproken. Klagster heeft geen enkele aanleiding of signaal gegeven om de behandeling voor L. te beëindigen.

5. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

- I. Het eerste klachtonderdeel betreft het verstrekken van informatie aan derden zonder toestemming. Uit de stukken en hetgeen tijdens de hoorzitting naar voren is gekomen concludeert het College dat verweerster met verschillende personen en instanties contact heeft gezocht waarbij informatie over L. is gedeeld. Klaagster heeft hier, als wettelijk vertegenwoordigster van L., geen toestemming voor gegeven noch is zij hiervan vooraf op de hoogte gesteld door verweerster.
Ten aanzien van het delen van informatie met de vader van L. merkt het College het volgende op. Als ouder zonder gezag heeft vader conform artikel 1:377c BW het recht op algemene informatie. Dit houdt in dat verweerster desgevraagd vader moet informeren dat L. in behandeling is en wat de vorderingen zijn. Op verweerster rust echter geen actieve plicht tot het verstrekken van informatie. Vader heeft geen recht op inzage in het dossier of recht op een afschrift van verslagen. Uit de stukken blijkt niet dat klaagster afspraken heeft gemaakt met verweerster over het delen van informatie met de vader van L.; ook uit de mail van 18 december 2014 blijkt dit niet. Het enkele feit dat klaagster het telefoonnummer van verweerster aan de vader van L. verstrekt betekent niet dat er expliciete toestemming is gegeven door klaagster voor het delen van informatie. Verweerster had niet uit eigener beweging contact moeten en mogen zoeken met vader zonder toestemming van klaagster. Verweerster heeft ook aan de advocaat van de vader van L. informatie verstrekt zonder klaagster toestemming te vragen of op de hoogte te stellen. Voorts heeft verweerster contact opgenomen met Veilig Thuis en de nieuwe hulpverlener van L. zonder toestemming van klaagster.
Verweerster heeft met haar werkwijze haar geheimhoudingsplicht doorbroken zonder dat zij daartoe gerechtigd was; zij had geen toestemming van klaagster noch heeft zij enige inspanning verricht om de nodige toestemming te verkrijgen. Dit klachtonderdeel is gegrond.
- II. Het tweede klachtonderdeel betreft het geschonden vertrouwen in hulpverleners door de gedragingen van verweerster, in de zin van BC artikel 11 lid 1. Klager licht dit toe aan de hand van een aantal voor haar teleurstellende ervaringen inzake het handelen van verweerster. Het college constateert dat voor klager het vertrouwen in deze pedagoog is geschonden. Aan de orde is een situatie van individueel geschonden vertrouwen. Het college kan echter niet concluderen dat door de handelwijze van verweerder het vertrouwen van (potentiële) cliënten in hulpverleners c.q. in de beroepsgroep van pedagogen in zijn algemeenheid is geschaad. Nu geen sprake is van een schending van het algemeen vertrouwen in het vakgebied, de beroepsgroep of individuele collega's acht het college dit klachtonderdeel ongegrond.
- III. Ten aanzien van de klacht dat er geen zorgmelding is gedaan door verweerster BC artikel 11 lid 2 oordeelt het College als volgt. Tot juni 2015 heeft verweerster geen zorgen over L.; het lijkt juist beter met L. te gaan volgens verweerster. De zorgen ontstaan bij verweerster als in september 2015 blijkt dat L. geen omgang heeft met haar vader. Nu verweerster uit haar eigen contact met L. geen reden zag tot het doen van een zorgmelding en alle overige informatie die verweerster tot haar beschikking had niet uit de eerste hand was, is het College van mening dat verweerster in alle redelijkheid kon besluiten geen zorgmelding te doen. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

- IV. Het vierde klachtonderdeel betreft het niet opstellen van een behandelplan en het niet houden van evaluatiegesprekken. Het College concludeert op grond van de stukken en hetgeen tijdens de hoorzitting naar voren is gebracht, dat verweerster bij het aangaan van de professionele relatie voor klaagster kennelijk onvoldoende helder heeft gemaakt wat de aard en het doel van haar werkwijze waren. Er is tussen verweerster en klaagster geen behandelovereenkomst opgesteld of vastgelegd, noch zijn er schriftelijke afspraken gemaakt over rapporteren, financiën of het evalueren van de behandeling. Dat klaagster niet heeft verzocht om afspraken op papier te zetten, zoals verweerster stelt, doet daar niets aan af. Dit klachtonderdeel is gegrond.
- V. Inzake de klacht dat verweerster aan klaagster het gevoel heeft gegeven dat zij de behandeling niet mocht beëindigen (BC artikel 17) oordeelt het College als volgt. Ten aanzien van dit klachtonderdeel signaleert het college dat de zienswijzen van partijen over het al dan niet afgegeven signaal om de behandeling te beëindigen elkaar tegenspreken. Het College kan niet vaststellen dat verweerster in deze tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld, omdat het ene woord niet zwaarder kan wegen dan het andere woord. Deze klacht is niet toetsbaar, nu niet kan worden vastgesteld welke feiten daaraan ten grondslag gelegd kunnen worden. Daarom komt het college niet toe aan het oordeel in hoeverre bepaalde verweten gedragingen van verweerster tuchtrechtelijk verwijtbaar zijn. Dit klachtonderdeel is ongrond.

6. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

Klachtonderdeel 1 en 4 zijn gegrond. Klachtonderdeel 2, 3 en 5 zijn ongrond.

Het College is van oordeel dat verweerster veel werk heeft verricht in het vermeende belang van L. Zij is daarbij echter bepaalde aspecten uit de beroepscode uit het oog verloren. Zonder opdracht of gezamenlijk vastgelegd doel heeft zij met meerdere instanties en personen contact gezocht en informatie gedeeld. Voorts was er onvoldoende overeenstemming over bijvoorbeeld de betrokkenheid van vader, de behandeling en de werkwijze en was er geen behandelovereenkomst en/of -plan.

Het College rekent verweerster de werkwijze aan en komt tot het oordeel dat zij verwijtbaar heeft gehandeld. Verweerster heeft aangegeven geleerd te hebben van deze zaak, onder andere met betrekking tot het ondertekenen van behandelovereenkomsten. Desalniettemin heeft het college uit het schriftelijk verweer alsook tijdens de hoorzitting onvoldoende reflectie op het geheel kunnen vaststellen. Het opleggen van een maatregel acht het College derhalve passend.

Het College legt aan verweerster de maatregel van berisping op.

Met het opleggen van een berisping wil het College uitdrukken dat zij het handelen van verweerster niet met een waarschuwing wil afdoen. Een waarschuwing is een zakelijke terechtwijzing naar aanleiding van een onjuiste handelwijze. Een berisping heeft een verwijtende en veroordelende strekking. Het College heeft geconstateerd dat verweerster laakbaar heeft gehandeld, in strijd met de beroepscode. Deze maatregel is voor de verweerster een serieus signaal om haar professionele handelen in dit opzicht te verbeteren. De berisping heeft geen consequenties voor de

beroepsuitoefening van verweerster. Het College is van oordeel dat verweerster, ondanks haar handelen in deze casus, verantwoord, volgens de professionele standaard van de NVO, haar werk kan uitoefenen.

Aldus gedaan op 14 juli 2016 door het College van Toezicht.

Mevrouw mr. drs. L.C. Mulder, voorzitter

Mevrouw mr. D.P. Visser, ambtelijk secretaris